

Jensen, T.K. & Johnsen, T. (2000). **Sundhedsfremme – i teori og praksis. En lære-, debat- og brugsbog på grundlag af teori og praksisbeskrivelser.** Ringkøbing: Ringkøbing Amt.

Anmeldt af *Kirsten Hansen*, sygeplejerske ved Aarhus Kommunehospital.

For en ”reflekterende praktiker” (fra sygeplejens univers) kommer bogen *Sundhedsfremme i teori og praksis* som sendt fra himlen. En bog, der på mesterlig vis afklarer ikke så helt lidt af begrebsforvirringen mellem teori og praksis. Afsættet er sundt, målet er sundhedsfremme – midlet er kulegravning i såvel teori som praksis af erfaret materiale. Og det er jo ikke så ringe endda – og slet ikke, når springbrættet er opstillet i Ringkøbing. Ikke fordi Ringkøbing er hverken værre eller bedre end et hvilket som helst sted i Danmark. Men jordforbindelsen er i hvert fald i orden på den egn. Og lynaflederne også. Når lynnedslagene fra det teoretiske tordenvejr sætter sjæle i brand, er det befriende med nogle lynafledere, der fungerer – og det gør de her.

Sundhedsfremme – i teori og praksis – er ikke kun – som bogens undertitel angiver – en lære-, debat- og brugsbog, det er også en afklaringsbog. Den er anvendelig på alle niveauer – som lærebog for den uerfarne, som debat- og brugsbog for alle dem, der har ”ørerne i maskinen” – og som afklaringsbog for alle reflekterende praktikere på forskellige niveauer og på tværs af fag og ideologier. Og netop derfor er bogen så aktuel. Ikke kun som lære-, debat- og brugsbog, men måske endnu mere som brobygger mellem teoretikernes og praktikernes splittede verdener. For nogle mennesker ender teorierne med at blive så vigtige, at virkeligheden tabes af syne – og så ”har vi balladen”. For andre forekommer teoriernes verden så uvirkelig og ubegribelig, at de ender med helt at skippe refleksionerne af, og så ”har vi også balladen”. Men brobygning er mulig, hvilket denne bog er et lysende eksempel på.

Bogens udgangspunkt er humanistisk, praktisk. Snus fornuftigt, veldisponeret og med en befriende humoristisk undertone sker formidlingen. Det tjener forfatterne til ære, at de mestrer den vanskelige kunst at gøre det komplicerede så indlysende klart og enkelt i et sprog så velformuleret og dejligt befriet for floskler og klichéer.

Læsning af indledningskapitlet giver et fuldkomment overblik over, hvad læseren har i vente – og også mulighed for at sortere i stoffet – efter evne, interesse og behov. De teoretiske referencer præsenteres kort (Aristoteles, H.G. Gadamer, Donald A. Schön og Jürgen Habermas).

Den teoretiske analyse sker med udgangspunkt i erfarede eksempler fra en bred, tværfaglig praksis, hvorfor praksisbeskrivelserne i sagens natur kommer til at fylde meget i bogen. For meget vil nogen måske indvende, men igen er det op til læseren selv at sortere efter behov og interesse.

Stoffet er veldisponeret og præsenteres meget pædagogisk. Og læseren føres vidt omkring på vejen helt fra Aristoteles til Regeringens Folkesundhedsprogram.

Når man har læst denne bog, er man ikke længere i tvivl om forskellen på sundhedsfremme og sygdomsprofylakse – og heller ikke om, hvad der virker bedst. Og heller ikke om, hvad målet er: *En sund sjæl i et sundt legeme*.

Jo vist er det praktisk at have en god teori. Derfor kan denne bog så varmt anbefales.